

opusdei.org

Carta do Prelado (maio de 2016)

Maio é un mes para incrementar a devoción á Virxe, suxire o Prelado na súa carta mensual. Ao meditar cos Evanxeos sobre a entrega da Nai de Deus, sentiremos a necesidade de achegar aos nosos amigos e coñecidos ao seu Fillo.

13-05-2016

Queridísimos: que Xesús gárdeme ás miñas fillas e aos meus fillos!

Comeza o mes mariano por excelencia, no que procuramos situar a devoción á Virxe no centro das nosas xornadas. Moitos de nós lembraremos as prácticas aprendidas na infancia: oracións dedicadas á nosa Nai -quizá o rezo do rosario en familia-, ofrecemento de pequenos sacrificios, adornos florais xunto ás imaxes de Santa María...; por iso, suxiro aos pais e nais de familia que vivades estes xestos, levando convosco aos vosos fillos pequenos. Axudaravos ler e meditar o que o Santo Pai escribe sobre o trato entre os membros da familia, no seu recente exhortación apostólica [1].

Comportémonos así tamén, seguindo as suxestións e consellos do noso Pai, para que sexa responsabilidade de todas e de todos "facer fogar" na Obra, conscientes de que -con eses coidados de familia- o Opus Dei é un trasunto do Ceo.

San Xosemaría mostrou un empeño grande para fomentar na Obra a piedade mariana, requisito sen o que non é posible -ou se fai moi difícil- seguir a Xesucristo. A Romaría de maio preséntasenos como devoción específica, difundida xa polo mundo enteiro. Ademais, animounos a pór máis agarimo e delicadeza nese trato coa nosa Señora: rezo pausado do rosario, contemplando os misterios da vida do seu Fillo e da súa; a oración do Ángelus ao mediodía, etc. Un conxunto de normas de piedade que, ben cultivadas, axudan a manter a presenza de Deus durante a xornada enteira.

Rezar á Virxe entraña amor e é sinal de confianza total nela. Non queda en sentimentos, que tamén poden abundar nestas pregarías. ***Pero non debemos preocuparnos se, ao principio, existe só o bo empeño de rezar, case maquinalmente, unha pequena pregaría á nosa Señora.***

***Cando esa oración sincera brota
dun corazón que, pese a quen pese,
non esqueceu os desvelos
maternos, Santa María alenta esa
fráxil brasa e leva a alma ao
desexo de formarse na doutrina
do seu Fillo. Aquela curta pregaria
-o tenue rescoldo cuberto entre as
cinzas- transfórmase en lume que
queima as miserias persoais,
capaz de atraer a outros á luz de
Cristo[2].***

Quizá algunha vez consideramos que os Evanxeos recollen poucas palabras da Virxe; de san Xosé, ningunha. Con todo, o que nos transmite a Sacra Escritura basta para comprender ***como a Nai de Xesús acompaña ao seu Fillo paso a paso, asociándose á súa misión redentora, alegrándose e sufrindo con El, amando aos que Xesús ama, ocupándose con solicitude maternal de todos aqueles que están ao seu lado[3].***

Detengámonos, por exemplo, no relato das vodas de Caná. ***Narra o evanxelista que, dirixíndose aos serventes, María díxolles: Facede o que El vos dirá (Jn 2, 5). Diso trátase; de levar ás almas a que se sitúen fronte a Xesús e pregúntenlle: Domine, quid me vis facere?, Señor, que queres que eu faga? (Hch 9, 6)[4].***

Apoiada nestas palabras, a Igrexa invoca á Virxe nas ladaíñas como *Mater Boni Consilii*, Nai do Bo Consello, porque efectivamente non hai recomendación máis importante que esta: encamiñar ás almas cara a Xesús, Mestre e Redentor noso, para que cada un coñéza-o, tráteo e namórese del. Así se comportou san Xosemaría desde o principio da Obra. E os que tivemos oportunidade de acompañarlle nas súas visitas marianas, contemplamos como debullaba cada avemaría, para tratar á Trindade máis intimamente. Non

esquecemos, ademais, que ***moitas conversións, moitas decisións de entrega ao servizo de Deus foron precedidas dun encontro con María***[5]. Experimentámolo con frecuencia na nosa vida persoal e no labor apostólica.

O consello da nosa Nai aos serventes de Caná diríxese hoxe a cada un, a cada unha, porque todos estamos chamados a achegar aos demais a Xesucristo. Precisamente una das obras de misericordia espiritual, que neste ano xubilar recoméndase especialmente, consiste en *dar consello ao que o necesita*. O Mestre desexa servirse de nós como se serviu dos primeiros discípulos, a quen enviou por todas as cidades ás que ía ir, para que lle preparasen o camiño. Porque El «non nos fala só na intimidade do corazón: fálanos, si -explica o Papa Francisco-, pero non só alí, senón que nos fala tamén a través da voz e do testemuño dos

irmáns. É verdadeiramente un don grande poder atopar homes e mulleres de fe que, sobre todo nos momentos máis complicados e importantes da nosa vida, axúdenos a iluminar o noso corazón e a recoñecer a vontade do Señor »[6].

San Xosemaría quería que nos soubésemos instrumentos de Cristo neste labor de iluminar o corazón e a intelixencia das xentes. ***Non podes ser un elemento pasivo tan só,*** escribiu. ***Tes que converterche en verdadeiro amigo dos teus amigos: "axudarlles". Primeiro, co exemplo da túa conduta. E logo, co teu consello e co ascendiente que dá a intimidade***[7]. Unha intimidade que dá paso ao consello e que configura o apostolado persoal de amizade e confianza, que o noso Pai ensinou desde o principio. ***Esas palabras, deslizadas tan a tempo no oído do amigo que vacila; aquela conversación orientadora,***

que soubeches provocar oportunamente; e o consello profesional, que mellora o seu labor universitario; e a discreta indiscreción, que che fai suxerir lle insospeitados horizontes de celo... Todo iso é "apostolado da confidencia"[8].

Para axudar con eficacia aos demais, por medio do consello máis adecuado ás súas necesidades, resulta indispensable falar deses temas, primeiro, co Señor na meditación. Precisamente aí, en filial conversación con Deus, recibiremos luces para comunicalas aos nosos amigos e compañeiros. É aí onde «o Espírito fainos crecer interiormente (...) e axúdanos a non caer en mans do egoísmo e do propio modo de ver as cousas (...). A condición esencial para conservar este don é a oración» [9].

A oración preséntasenos como o *arma* máis importante ao noso alcance. Con oración saíu adiante a Igrexa ao longo dos séculos, e con oración continuará camiñando, a pesar dos obstáculos que atope na súa senda. Así sucedeu tamén no Opus Dei, *partecica* da Igrexa, e por iso san Xosemaría afirmaba con repetida insistencia que a oración é un remedio eficacísimo para todas as necesidades. Preparemos, pois, as nosas conversacións apostólicas nos intres de diálogo co Señor, e acudamos á intercesión da Virxe.

O próximo 12 de maio celebraremos con moita alegría a memoria litúrxica do beato Álvaro. Lembro algunhas visitas súas á Nai do Bo Consello, preto de Roma; ante Ela rezou na vixilia do conclave que elixiu a san Xoán Paulo II como sucesor de san Pedro. E, con ocasión dun dos anos marianos que convocou no Opus Dei, don Álvaro

referiuse a esta advocación: «Se desexamos que a nosa acción de grazas concrétese nunha realidade de máis entrega a Deus, que non quede nun xesto superficial ou en boas palabras, teremos que acudir cada xornada con máis intensidade á Santísima Virxe, *Mater boni consilii*»[10].

Prolongando estas palabras da miña queridísimo predecesor, rógovos que na Romaría de maio e noutras visitas marianas que a cada un inspírelle a súa piedade persoal, roguemos á nosa Nai Santa María polo ben das familias, pola paz do mundo, polo Papa e as súas intencións, polas necesidades da Igrexa, da Obra, polas vocacións, pola eficacia dos labores apostólicos. Deixemos estas súplicas nas súas mans, para que as presente ao Espírito Santo na próxima solemnidade de Pentecostés. «Que Ela nos leve até Xesús, até Deus uno e

trino, en homenaxe de acción de grazas e en petición de perdón» [11].

Non me deteño noutras efemérides deste mes, e quero pensar que, para todas e para todos, cada xornada constituirá un encontro co Señor, da man da Virxe.

Con todo agarimo, bendívos

o voso Pai

+ Xavier

Roma, 1 de maio de 2016.

P.S. Cando estaba a piques de enviar esta carta á imprenta, chegoume a noticia de que o Papa declarou a heroicidade das virtudes de Montse Grases. Agradecemosllo ao Señor e á Virxe baixo a advocación de Montserrat, en cuxa memoria litúrxica recibimos esta grata noticia. Acudamos á intercesión desta nova muller nas nosas necesidades.

[1] Cfr. Papa Francisco, Exhort. apost. *Amoris lætitia*, 19-III-2016, caps. III e VII.

[2] San Xosemaría, *A Virxe do Pilar*, artigo póstumo publicado en 1976 ("Polas sendas da fe", Ed. Cristiandade, p. 172).

[3] San Xosemaría, *É Cristo que pasa*. n. 141.

[4] San Xosemaría, *Ibid.*, n. 149.

[5] *Ibid.*

[6] Papa Francisco, Discurso na audiencia xeral, 7-V-2014.

[7] San Xosemaría, *Asuco*, n. 731.

[8] San Xosemaría, *Camiño*, n. 973.

[9] Papa Francisco, Discurso na audiencia xeral, 7-V-2014.

[10] Beato Álvaro, Carta, 9-I-1978, n.8.

[11] *Ibid.*

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/gl-es/article/carta-do-
prelado-maio-de-2016/](https://dev.opusdei.org/gl-es/article/carta-do-prelado-maio-de-2016/) (07-08-2025)